

Vấn nạn Y2K là đề tài nóng nhất trên toàn thế giới. Báo chí, truyền thanh, truyền hình hàng ngày phân tích, khuyến khích dân chúng dự trữ thực phẩm và gia dụng cần thiết để phòng hờ khi vấn nạn Y2K xảy ra. Cả nước Mỹ nhìn về New York là thành phố lớn đầu tiên đón nhận thiên niên kỷ mới, sẽ tổ chức thật vĩ đại tại Times Squares. Tuy vừa lo vừa sợ nhưng gia đình tôi vẫn nhất định sang New York để đón giáng sinh và tết dương lịch.

Léch thếch mang nhiều hành lý ngồi vào lòng máy bay rồi tôi mới yên trí không sợ bị lỡ chuyến bay. Trời tờ mờ sáng

chúng tôi đã rời khỏi nhà, đường kẹt xe quá, tới được phi trường Oakland nhìn hành khách đứng xếp hàng dài ra tận ngoài lề đường mà không khỏi ngao ngán, đứng xếp hàng mỗi cả chân hơn cả giờ đồng hồ mới tới lượt, đang mừng khắp khởi thì thùng trái hồng bị đẩy trở ra vì góc thùng bị bể, nhân viên phi trường bắt đóng thùng khác và phải khai một loạt giấy tờ lĩnh kính làm chút sùu nữa thì trể chuyến bay. Phi cơ ngừng hai chặng, từ Baltimore phi hành đoàn tuyển là phái nữ, phi cơ rời phi đạo rất êm, phi công trưởng còn mời hành khách nâng ly chúc mừng giáng sinh và năm mới. Vào năm giờ

chiều, giờ miền đông, phi cơ đã bay lượn trên bầu trời New York, đây là Empire State Building, kia là cầu Brooklyn, ngọn lửa cháy trên bó đuốc được cầm bởi tượng nữ thần tự do, giọng lạnh lốt của cô tiếp viên hàng không lần lượt giới thiệu sơ những di tích lịch sử cho hành khách. Thành phố New York nhìn từ trên phi cơ xuống lấp lánh ánh đèn trông rất đẹp. Phi trường quá rộng quá đông, ai cũng mệt mỗi sau một ngày dài ngồi trên phi cơ, tới đâu cũng chờ cũng đợi. Đón xe taxi cũng trần ai, người thì nhiều xe taxi thì ít dành được một chiếc xe lại phải vội vội vàng vàng thay nhau khuôn đồ đạc lên cho lẹ vì xe sau bấm còi dục dã inh ỏi, hối thúc không nguôi. Tài xế lái taxi chạy len lỏi, quẹo ra quẹo vào ngoãn ngoắt, không theo một hàng lối nhất định, mạnh xe nào lẩn đường chạy được thì cứ chạy, xe ở đâu mà nhiều thế, nhất là vô số xe limosine dài thòng, xe cứ nhích từng đoạn đường, còn khách bộ hành thì đầy ngập thành phố bước lẩn cả xuống đường xe chạy bất kể đèn xanh đèn đỏ, thiên hạ cứ thản nhiên mà đi, xe hơi ráng mà tránh né.

Đón Thiên Niên Kỷ Tại New York

Lê Thị Ngọc Tâm

New York City gồm mấy thành phố nhỏ gộp lại: Queens, Bronx, Brooklyn, Staten Island và Manhattan. Quan trọng nhất

là Manhattan, một giải đất hẹp chạy dài từ bắc xuống nam, phía tây là giòng sông Hudson, phía đông là eo biển Đại Tây Dương, phía la khu Harlem, thủ phủ của dân da đen nổi tiếng dữ dằn, phía nam giáp eo biển có bức tượng nữ thần tự do. Manhattan tuy nhỏ nhưng đầy quyền lực, đầu não của thị trường chứng khoán trên toàn thế giới, ngoài tòa nhà Wall Street còn thêm trụ sở chính của NASDAQ. Bên ngoài hầu hết của những tòa building là những hàng chữ điện tử chạy liên tục 24/24 ghi những giá biểu chỉ số Dow Jones, NASDAQ, giá cả của những stock thay đổi từng phút, và giờ giấc trên toàn thế giới. Ngành truyền thông cũng quan trọng không kém, năm đài truyền hình chính cũng đua nhau đặt trụ sở chính tại đây. Đài truyền hình ABC và MTV ở ngay trên đường Broadway cách Times Squares chừng vài con đường. Hàng ngày trước cửa đài MTV dân du lịch đứng xếp hàng rất sớm hy vọng được vào tham dự những chương trình truyền hình trực tiếp, trong số khách du lịch đứng chầu trực cũng có tôi đã chịu khó bỏ mấy buổi sáng kiên nhẫn đợi chờ, cuối cùng rồi cũng thành công. Đài CBS thì đặt trụ sở trong Rockerfeller Center gần Fifth Avenue, nơi đây được dựng một cây thông

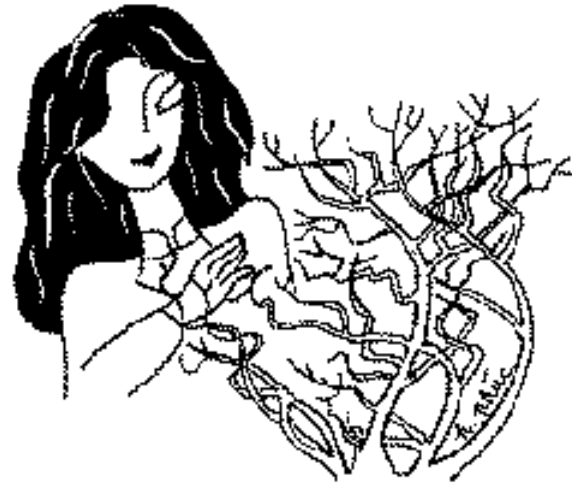
vĩ đại với hàng ngàn đèn đèn giăng từ dưới lên tận trên ngọn, chung quanh chưng bày đủ các vị thiên thần, ông già Noel, Wooden Nutcracker Soldiers bằng điện sáng chói. Tôi đã đi qua nhiều thành phố lớn và nổi tiếng như: San Francisco, Los Angeles, Dallas, Houston, Seattle, Phoenix, Chicago, Washington DC vào những dịp Giáng Sinh nhưng chưa nơi nào chưng bày vĩ đại như New

York. Khắp mọi nơi từ ngoài đường phố, mặt tiền của các cửa tiệm và trong các cơ sở thương mại đều được trang hoàng một cách lộng lẫy, huy hoàng để thu hút sự chú ý của du khách. Ngay trước cửa của Rockerfeller Center những ornaments thật lớn được xếp chồng chất lên cao tạo thành hình cây Noel cao ngang tới tầng lầu thứ hai, và những người lính gỗ cao nghều nghện, đứng sát bên chụp hình chỉ cao tới đôi bốt của bức tượng lính.

Đất Manhattan là đất vàng vì đất ít người nhiều, nhưng Central Park thì lại chiếm một diện tích khá lớn và dài từ đường Fifty-Ninth Street đến One Hundred Tenth Street. Trong công viên còn có viện bảo tàng, cổng chính của công viên tọa lạc trên đường Fifty-Ninth, những cỗ xe ngựa được đậu dài sát lề đường chờ đón để đưa du khách đi dạo quanh những đường phố chính, những cỗ xe ngựa sơn phết đủ màu sắc, đủ kiểu được kéo bởi những con ngựa thật lớn đẹp với bờm và đuôi chải chuốt bóng mượt. Phía bên trái của công viên là tòa nhà Donald Trump, trước cửa đặt một quả cầu lớn, khu này là một khách sạn loại sang trọng, chỉ được đứng ngoài chụp hình. Chỉ những khách sạn trên đường

Fifth Avenue mới cho du khách vào thăm, bên trong trang hoàng rất lộng lẫy, cây thông nước lấp lánh sát tường cao chót vót lên tới tầng lầu thứ năm. Du khách được tha hồ chụp hình và đi dạo khắp mọi nơi, nếu theo bảng chỉ dẫn sẽ tới một vườn hoa lộ thiên dù đang mùa đông nhưng lá vẫn xanh ngắt và hoa vẫn đua nhau khoe nở muôn màu. Bên phải của công viên là Fifth Avenue đoạn từ Fifty-Ninth Street trở xuống tới Times Square. Khoảng đường này rất sầm uất vì quy tụ toàn là những tiệm quần áo, giày dép và nữ trang nổi tiếng nhất trên thế giới, chủ nhân là những nhà vẽ kiểu đại danh đang thời của những bộ y phục lộng lẫy đắt tiền, phần đông những người đi mua sắm trong những cửa tiệm này toàn là đại tài tử, những tỉ phú gia hoặc những ông hoàng bà chúa nổi tiếng trên thế giới, dân du lịch thường chỉ lang thang dạo chơi cho biết. Nhất là tiệm nữ trang nổi tiếng trên thế giới, Tiffany, những “thỏi” kim cương lấp la lấp lánh được chưng bày rất là công phu và mỹ thuật. China town của New York trông rất nghèo nàn dơ

bẩn, giá cả lại đắt đỏ, không đầy đủ mặt hàng, lèo tèo chứ không nhộn nhịp như ở San Francisco. May mà trước khi sang đây tôi đã mua sẵn một mớ đồ khô mang theo (cũng lại là cái tật cố hữu phòng xa, mà các con tôi thường hay cần nhand), đầy đủ mọi thứ khỏi phải mua mắc mà lại còn không có, không những đắt mà còn phải mang sách nặng đi lên đi xuống xe điện. Hệ thống giao thông ở đây toàn là giao thông công cộng. Xe bus, taxi, và xe điện ngầm rất tiện vì ở đâu đường nào cũng có trạm đón xe ở dưới đường hầm, dân chúng đi bộ đi làm cũng đông. Hai cháu trai ở ngay đường Fifty-Fifth Street và sở làm chỉ cách khoảng năm hay sáu block, đi bộ tới sở tiện và nhanh hơn là lái xe, tiền thuê nhà quá đắt, chung cư một phòng ngủ trong những tòa nhà cổ lỗ sĩ chỉ khoảng hai mươi tầng giá một tháng cũng phải \$1,600.00 chưa kể thêm một

vài thứ tiền lĩnh kính khác như đồ rác, hay thuê chỗ đậu xe. Dù là đậu ngoài lề đường cũng vẫn phải trả tiền thuê chỗ khoảng gần ba trăm đô la một tháng, phiền nhất là buổi sáng đậu lề đường bên này sau mười hai giờ trưa phải kiếm chỗ đậu sang lề bên kia tùy theo sự xếp đặt từng ngày một của thành phố. Manhattan là một thành phố quốc tế quá phức tạp, hai cảnh giàu nghèo đối nghịch nhau một cách rõ rệt. Ngay trên đường Fifth Avenue nổi tiếng là chỗ trú ngụ của dân nhà giàu ở trên những tầng lầu tráng lệ trên cao, dưới là những cửa hàng sang trọng đắt tiền thì ngay trên lề đường là những quầy bán hàng rong rẻ tiền từ những cặp kính mát, đôi găng tay, mũ len, khăn quàng, những xe bán hot dog, hamburger, hạt dẻ rang nghèo nàn quây vợi

vàng bằng những tấm bạt nylon cũ bạc mầu rách rưới bay phấp phật dưới những cơn gió lạnh thổi luồn qua khoảng hẹp giữa các tòa nhà chọc trời.

Gần ngày tết dương lịch du khách tới càng đông. Từ sáng sớm ngày ba mươi mốt tháng mười hai trên hết con đường Broadway hàng rào đã được đặt ra để cản xe không cho đi về phía Times Square. Dân chúng lũ lượt kéo về đây từng nhóm trải sẵn bạt, chăn mền để giữ chỗ. Mọi năm chỉ khoảng hai tới ba triệu người kéo về đón tết, nhưng đặc biệt năm nay thành phố dự trù khoảng hơn mười triệu người du khách sẽ đến đây đón mừng năm mới. Cảnh sát của thành phố không đủ phải huy động thêm từ các thành phố lân cận về đây để giữ trật tự. Khoảng trưa thấy cảnh rộn rịp vui vui, tôi cũng cố nhập vào giòng người lũ lượt, chả cần bước người đi sau cũng đẩy mình bước tới trước, mới qua hai block đường tới góc đường Broadway nhìn chung quanh toàn người là người, phải nói là một rừng người ồn ào náo nhiệt mà chóng mặt, đành bỏ cuộc tìm đường rẽ về nhà. Gián mắt vào TV theo dõi năm mới từ từ đến (thế mà mang tiếng là đi New York xem trái cầu rơi... từ trong TV như mọi người ở Cali, Houston), bắt đầu là Úc Châu,

Pháp, Anh, gần tới New York mọi người ai cũng hồi hộp đợi chờ, tiệc mừng thiên niên kỷ mới đã được dọn sẵn trên bàn, trên màn ảnh TV từng con số đếm trên nóc Times Squares 10...9..8...7..5..3..1, và năm 2000 thực sự đến với tiếng reo hò vang vọng từ khắp nẻo đường, rượu champagne nổ đòn đón mừng năm mới tới trong bình yên an lành, vấn nạn Y2K không xảy ra, hoa đăng, pháo thăng thiên liên tiếp nở sáng chói trên vòm trời New York, từ các cao ốc hoa giấy được thả bay tung khắp mọi nơi. Chừng một tiếng đồng hồ sau mọi người tản mác ra về, trả lại thành phố New York với một đống rác khổng lồ, nhân viên công lực, xe rác dọn dẹp ngay. Sáng hôm sau đường phố trở lại sạch sẽ không ai có thể ngờ mới mấy tiếng đồng hồ trước đó hơn mười triệu người đã hiện diện

rác rưởi ngập trời.

Gần một tháng ở chơi tại Manhattan, tôi đi thăm đủ hết các địa danh nổi tiếng, từ Wall Street đến NASDAQ, trụ sở Liên Hiệp Quốc, sân khấu Broadway, không thiếu nơi nào. Đặc biệt và vinh dự nhất là buổi tiệc mừng Giáng Sinh tại Harvard Club, trường cũ của cháu Bắc, Harvard Club không lớn lắm, trang hoàng thật giản dị, trong ngoài sơn mầu đặc biệt của trường đi từ xa đã nhận ra ngay, bên trong hình của cố Tổng Thống J.F.Kenedy treo chính giữa, quanh tường chùng đầy những hình ảnh của các nhân vật quan trọng trong chính quyền và nội các đã xuất thân từ trường đại học Harvard, bước vào đây là bước vào thế giới thượng lưu đầy quyền thế của Mỹ, nhưng không khí rất là ấm cúng trang trọng.

Tôi già từ New York giữa tháng giêng năm 2000, dư âm những ngày hội lớn vẫn còn rộn rã, du khách vẫn nối tiếp kẻ đến người đi trong niềm luyến tiếc với những kỷ niệm đặc biệt khó quên mà cả đời người mới được dự kiến chỉ một lần đúng nơi đúng thời điểm. Cám ơn New York đã cho tôi những ngày nghỉ thật thoải mái hạnh phúc.

San Jose 2001

Hai lần Tango

Lê Thị Ngọc Tâm